

Арабскиятъ свѣтъ

Последнитѣ кървави събития въ Палестина отново привличатъ вниманието на свѣта върху тази частъ на азиатския материкъ. И съ право. Палестина е единъ отъ най-важнитѣ възели на международни съобщения: сухо-земни, морски и въздушни. Тамъ се сблъскватъ интереситѣ на Британската империя отъ една страна и на Италия отъ друга, на еврейството и на арабитѣ, на християнството и на исляма, на католичеството и на англиканството и пр.

Безспорно е, обаче, че напоследъкъ на сцената на Светата земя се проявяватъ предимно две динамични сили—евреитѣ и арабитѣ, като последнитѣ иматъ почти винаги инициативата въ отпочването на враждебнитѣ действия. Затова, не е безинтересно да се проследи днешното състояние на така наречения „арабски свѣтъ“.

Зрителтъ, като наблюдава събитията отъ далечъ винаги става жертва на нѣкой митъ, плодъ на фантазията или на незнанието. Въобще, всичко което се отнася до източнитѣ страни се представя предъ читающата публика като видения обвити въ тайнственостъ, макаръ и да се знае, че Изтокъ отдавна е разкрилъ всичкитѣ си тайни. Единъ отъ митоветѣ, особено разпространени напоследъкъ, е този за развълнуваниятъ арабски океанъ, който застрашава не само еврейската колонизация въ Палестина, но и самитѣ устои на Британската империя. Е ли въ действителностъ арабскиятъ свѣтъ единенъ, силенъ и страшенъ? Наистина, ли отъ Атлантическия океанъ до екватора и Суезкия каналъ въ Африка, и отъ Червено море до планинитѣ на Кюрдистанъ, се простира единъ народъ съ единъ езикъ, една вѣра, едно съзнание и една воля, готовъ да действа, способенъ за голѣми начинания?

Вѣрно е, че отъ западния брѣгъ на Мароко до делтата на Нилъ обитаватъ народи, които нѣкога сж били съставна частъ на арабския халифатъ. Сжщото се отнася и до Арабия, Палестина, Трансйордания, Сирия, Ливанъ и Иракъ. Дългото владичество на халифитѣ и постоян-